

Núi Đồi

Mẹ tiễn đưa con về xứ Bắc
Mẹ về Nam Cực ngó băng trôi!
Áo cơm xui khiến đời chia cắt
Mẹ với con chừ như Núi Đồi!

Mẹ nhớ vườn cau Nam Phổ ghê
Chiến tranh tan nát hết mong về
Ngoại nằm trong đất không nhang khói
Cháu Ngoại đưa thì lạc đó, đây...

Đời Mẹ, một hôm thuyền có bến
Mẹ sinh con gửi hết tâm hồn
Cũng vì cơ cực, chồng xa vợ
May mắn Mẹ còn ở với con...

Người một phương trời, người một phương
Mẹ phơi nhan sắc nắng mưa thường
Mẹ lòng vui sướng nhìn con lớn
Con lớn lên là con sẽ khôn?

Rồi Mẹ lia con...chuyện kéo dài
Tới ngày con đứng một chàng trai
Con mơ xứ Bắc mây trôi nổi
Con cũng hình như...mơ mộng ai?

Thôi Mẹ còn đành hai xứ sở
Con ra Hà Nội, Mẹ Cà Mau
Miếng cà, gói mắm tên Ba Khía
Nam Cực lạnh lòng cũng biển dâu!

Con ạ, bây giờ Núi có đồi
Mà con với Mẹ đều mồ côi!
Con không có bố cào lưng bố
Mẹ có con rồi...Thu, lá rơi...

Có thể lúc con thương nhớ Mẹ
Mẹ đi theo Ngoại đã bao giờ
Thương con, nhúm lửa ngòi hơi ấm
Mẹ sẽ làm sao với bốn mùa?

Xuân Hạ Thu Đông...tờ lịch cuối
Buồn đâu bằng nhĩ tháng Tư nào?
Triệu người hồ hởi vào Nam ngó
Triệu triệu người Nam...chạy xuống tàu...

*Xuân Hạ Thu Đông là vậy đó
Việt Nam Quốc Hiệu của Tàu ban
Đặc khu ba chỗ thành khu đặc
Cảm tạ vô cùng nhé Thím Ngân!*

Trần Văn Lệ